

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina zunanja:

Obe izdani na leto 21.—
Za samo večerno izdanie
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petlu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtice in javne zalvale, domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upravištvu. Naročnino in oglaš je plačevati ločno Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvu, odpravištvu in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

(odajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Praga 21. V kmečkih občinah Heb-Graslice-Teplice so izvoljeni dosednji nemškonoarodni poslanci, med njimi Wolf.

Dunaj 21. Danes je položil novoimenovani ravnatelj kabinetne pisarne pl. Schiessl prisego v roke cesarja, ki ga je potem sprejel v obli avdijenci.

Dunaj 21. Gospodska zbornica je sprejela resolucijo proračunskega odseka, ki pozivlja vlado, da provzroči dim prej preosnovno zakona o tisku.

Dunaj 21. V današnji seji mestnega sveta so dokončali specialno debato o proračunu ter istega sprejeli.

Dunaj 21. Cesar je sprejel danes v posebnih avdijenci grofa Claryja in železniškega ministra pl. Witteka, katerega imenujejo novine kakor prihodnjega ministra-predsednika.

Dunaj 21. Glavni svet avstro-ogerske banke je sklenil na temelju poročila glavnega tajništva, da za sedaj ne spremeni obrestne stopinje.

Carigrad 21. Vali Kosovski je rešil vprašanje o cerkvi v Kumanovi tako, da je pregovoril Srbe, da sprejmejo drugo zemljišče za zidanje cerkve, dočim jim morajo Bolgari plačati odškodnino.

Pariz 21. Francoska banka je zvišala eskomtno obresti od $3\frac{1}{2}\%$ na $4\frac{1}{2}\%$.

Budimpešta 21. Zbornica poslancev je sklenila na zahtevo ministra-predsednika, pl. Szella, da se za sedaj predloga o kvotah zbrše z dnevnega reda, ker ni izgleda, da bi v avstrijskem parlamentu letos rešili to predlogo.

London 21. Angleška banka ni spremenila obrestne stopinje.

Berolin 21. Srbski vojni minister Vuković je prišel semkaj ter ostane tukaj nekoliko dni.

P O D L I S T E K.

11

Zajčki samostan.

Potopisna novela.

Spisal: Ivan Gromozenski.

Nadaljevala je:

«Poglejte si to cesto! — Ni slaba; široka kake štiri metre; kedo da jo je delal, ni znanu, mislim pa, da se je tudi tukaj potil »slovenski tlačan«. Poznam pa tudi ceste — pri Ločah, da se Bog usmili. Tiste morate opisati, morda vendar-le kaj pomore».

«Vi ste res velikanska šaljivka, ker potopisom naprtujete take naloge».

«Mar nisem zadela pravega? Ne? Prosim, pa mi razložite vi!»

«Potopis je posebna struja v slovenskem slovu, priljubljena najbolj pisateljujočim študentom. Vi niti ne slutite, koliko potopisov že imamo, samo da niso pristopni vsem, ker jih mladi pisateljčki skrivajo na dnu svojih kovčkov. — Seveda jih devajo tje še-le potem, ko so bili uredniki listov toliko ljubeznjivi, da so jim vrnili iste, mesto da gi jih bili instradirali v tisto brezdnost, ki se imenuje — uredniški koš.»

«Prav za prav potopis ni umetnost, ker ne treba zanj žive domišljije; a zopet je umetnost, ker brez domišljije ne zna pisati vsakdo».

Morda bo...!

Piše Ant. Kristan (Gorica).

V 172. št. «Edinosti» t. l. sem pisal v članku «O jedni naših najnujnejših potreb» o potrebi, ki se čimdalje bolj pokazuje na površje. Tedaj sem tako-le zaključil svoj članek: Mi Slovenci potrebujemo najnujnejše strokovnega časopisa, kateri bi strogo kritično razpravljaval važne pojave na vseh granah gospodarskega življenja svetskega, zvlasti pa domačega. Mi potrebujemo narodnogospodarskega časopisa, mesečnika, ki bi tvoril nekak prvi početek gospodarske literature naše. V njem bi se razpravljalo o bodočih narodnogospodarskih zavodih ter se pripravljala snov za učne knjige, katere tem potom najcenejše in najbolj gotovo zagledajo beli slovenski svet. Enkrat moramo že začeti. Naše spanje traja že nekoliko predolgo.

Članek sem bil tedaj napisal «v svrhu zmerne diskuzije in primerne uvaževanja». In — diskutiralo se o njem ni, pač pa, zdi se mi vsaj tako, se je uvaževala misel: ustanoviti narodnogospodarski časopis. V Vaših tržniških krogih se vsaj sedaj, kakor mi pripovedujejo, od več strani prav živo ugiiblje: kako ustanoviti list, ki bi zamašil precejšno odprtino na naših slovenskih tleh? Prav veseli me ta pojav, želim mu srečnega poroda ter eveta in zoritve. In uprav zato hočem danes malo pobaviti se s to namero, ki bi, ako se uresniči, bila prekoristna za nas Slovence v obče.

Kjerkoli sem pisal o gospodarskem stanju našem, povsod sem moral zapisati: «...in gospodarske literature mi Slovenci tudi nimamo». Bolelo me je to priznanje, ali — resnica nad vse! Pa, čemu tudi zakrivati?! Nimamo! Še tako trdovratno molčanje ne more utajiti tega dejstva. Vendar,

«Pa da vam povem, česa vsega treba za potopis. Pot, ta je neizogibno potrebna; pot mora biti, bodisi železnica, bodisi kolovoz. Potopisei hodijo sicer navadno peš, ter gledajo na vse, zjedno besedo na vse, ali pot mora biti...!»

«Opisati moraš ljudi, kako hodijo, govorijo, gledajo, kako se oblačijo; opisati moraš vse domače živali: krave, bike, konje, svinje, prešičke, pse in celo mačke, miši in podgane. — Vsaj pri nekaterih moraš navesti tudi težo. — Konečno pa pameten sklep o stanju živinoreje».

«Potopisee ne sme prezreti nobenega zajca, posebno pa nobenega kebra, ki korači po cesti ali poleg ceste; vzeti ga mora celo v roko, prešteti njegove noge...»

«Ter ga vprašati, kaj da rad je», je pripomnila Roza hudomušno — no zdaj pa že dosti vem — gotovo spravlja v potopis vsako rastlino, bodisi kopriovo, od katere se mora, tako za poskus pustiti žgati — bodisi visoko temno smreko, na kateri so se na vršacu ugnezdile srake ali verice».

«In tako dalje, in tako dalje — saj vidim, da umete».

«Kaj pa da. No, zdaj bi vam pa že lahko kaj pomagala na vašem potopisu. Opozarjati vas hočem na vse. Sicer ne vem, če sem za to, ali Slava, ona bi vam lahko najbolj pomagala... ker... ker... se zanima za — naravo».

priznanje samo me morda ni bolelo zaradi tega, ker so ptujci seznali, da mi gospodarske literature nimamo, ne, ampak zaradi tega, ker sem o tem svojem priznanju vedno pomislil: kaj pa bo, če pojde tako naprej? Imamo-li kako upanje potem, da dobimo kako pošteno gospodarsko (trgovsko, obrtno) učilišče slovensko? Kje se bo našince izobraževal teoretiško v gospodarski vedi? Kje bo naš trgovec dobival prvih temeljnih naukov o trgovini? Kako bo z našim obrtnikom, če mu ne bodo v materinem jeziku tolmačili vsakršnih stvari koristnih za njega?! In mislil sem dalje: ah, da imamo mi kak strokoven časopis. Tvoril bi sicer le početek, ali vzgojil bi delavcev, katerih tako zelo pričakujemo od vseh strani.

Ustanovila se je «Slovenska za druga», glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih združenj. Upal sem, dokler nisem stvari natančneje pregledal, da v nji dobimo ono, česar sem si tako strastno želel. Prva številka je nekako precej obetala. V članku «Naša gospodarska neodvisnost» sem opazil pravo struno. V člankih «Denarja odveč?», «Gospodarske zadruge», «Dospetnik» itd. je bilo videti, da je začetek dober. Druga številka je bila že slabša, to se pravi: se je že pokazalo v majhni meri, kako bo. Napeto sem sledil ostalim številkam. In danes prav dobro vem: »Zadruga» ni izpolnila mojih želja, pač pa je postala izvrsten spremljevalec slovenskih denarnih zavodov. «Slovenska zadruga» se je specializirala, zakaj, tega ne vem, ali reči moram, da je škoda, da se je specializirala, ker pri nas bi bilo potreba časopisa, ki bi, kakor pravim zgoraj, kritično razpravljaval vse vrste našega gospodarstva. Sino mali; ne smemo se dosti cepiti... No, «Slovenska zadruga» pravi kljub specializaciji svoji, da bo v bodočem letu še izhajala, in sicer v večem obsegu. I to me veseli in objednem daje pogum, in ugiibljem, če že

Videl sem, da se je spravila v zadrego sama sebe, kajti zarudela je prek in prek; zdelo se mi je, da je hotela povedati nekaj drugega.

Da bi premagala zadrego, je zaklicala na ves glas:

«Slava, Slava! Čukaj — tu je nekaj za-te!»

«Gospod Gromozenski, govorite z Slavo priprosto, ker ona se boji vaše učenosti, vendar v vaših očeh noče veljati za neumno» smejala se je porednica, me pogledala hudomušno in pomembno in odhitela naprej.

Pridružila se je k nadučiteljevim, a Slavo je silila:

«Ostani ti pri gospodu Gromozenskem; opozarjaj ga na vsacega kebra, na vsako mušico, sploh na vse, kar si zagledala kje, ker on piše potopise».

Z čudnim pogledom na naju je silila nadučiteljeve k hitreji hoji; in res sva z Slavo kmalo zaostala; no, Vanda in Vekoslav sta bila še bolj zadej... Bog ve, kako daleč, ker nobenega nisem videl...!

Slava je rudela, seveda od hoje; — oči je imela povešene ter skoraj popolnoma zakrite z dolgimi trepalnicami.

Da prelomim molk, sem začel:

«Vaša prijateljica Roza je pa res pravi skratelj».

(Pride še.)

slovensko posojilništvo more izdajati tako en mesecnik, ali bi ostale grane na našem gospodarskem polju ne mogle imeti časopisa, katerega področje bi bilo vse večje, nego je ono »Slovenske zadruge«...? Posebno pa še zaradi tega se je nadejati nekaj boljšega, ker se je v najnovejšem času trgovstvo in obrtništvo začelo gibati. Že nekaj časa sem urejam »narodnogospodarski del« »Soče«. Koliko in kaj bi vse vvrstil v ta svoj predal, da imam prostora! Tako pa se moram omejiti le na vsakdanje stvari. Strokovni literaturi naši pa ne morem dosti prispeti, ker v tem svojem oddelku ne morem priobčevati večih strokovnih sestavkov. Ni mogoče. In prepričan sem, da bi teoretično razglabljanje trgovskih nauk bilo zelo primerno za naše ljudi. Čitali bi z slastjo in zanimanjem. Ali, kaj hočem: vem, časa se zahteva od modernega, sedanjí dobí vsestransko odgovarjajočega časopisa, pa...!

Je že tako! Nekoliko nas mladih je že poskušalo tu pa tam, da bi pridobili časopis, ki bi odgovarjal vsem strogim zahtevam novodobnega življenja. Ali, nekje nas niso hoteli umeti, drugje nas v resnici niso umeli. Menda bo zdaj kaj bolje.

«Ljubljanski Zvon» se pripravlja na nekako reformacijo. V časnikarstvu našem se baje pripravlja prevrat... Videti je, da je svetsko gibanje tudi k nam zaneslo semena... Smo sicer daleč od »srednje Evrope«, pa vendar! Ne bilo bi nič zlega, da ob zaključku devetnajstega stoletja storimo nekaj, kar bi naši potomci zaznamovali v knjigo zgodovine kakor »korak napredka«.

Imamo že dve »trgovski in obrtni društvi«, »gospodarsko zvezo«, nekaj imenitnih trgovskih tvrdk... in upati je, da dobimo še slovenskih bank. Dela mnogo! Preobrat se javlja v praktičnem življenju, pojaviti se mora tudi v smeri teoretiški. Bodoča doba bo zahtevala od nas teoretiško in praktično izvežbanih ljudi, da bomo močje na mestu. To se tiče posebno trgovine in obrti. In kje naj dobimo te teoretiške in praktične izobrazbe? Dejal sem že, da imamo že imenitnih trgovskih tvrdk — tu praktična izobrazba. In teoretiška? Trebamo časopisa, ki jo nam bo podajal v lahki in umevni obliki. Razložil bi tu natančneje, kakšen si mislim ta naš bodoči »narodnogospodarski obzor«, ali za to bo še časa dovolj. Pa opozarjam še na nekaj. Pomniti moramo, da moramo v najbližnjih časih dobiti svojo trgovsko šolo, za katero treba knjig in enakih stvari. In kje je lepša prilika pripravljati se na te krasne dni, kakor pri časopisu, ki bo kar najpazljivejše spremljal naše gospodarsko stanje? Je še precej razlogov, ki govorijo »za«. So pa tudi, ki se glase »proti«. Jeden je, ki je vrlo važen. Sedanja doba — a še bolj bo prihodnja — zahteva sicer vse to, ali smo pa tudi zdeli, da vemo ceniti to? Ali bi bil našemu narodnogospodarskemu časniku — polumesečniku ali pa mesečniku — zagotovljen tudi obstanek? Dalje: imamo-li dovolj izobraženih delavcev za tak list itd.? O vsem tem enkrat v bodoče. Mej tem se morda oglasi še kdo, da pove svoje menenja. Torej, na noge!

Morda bo...!

Politični pregled.

TRST, 22. decembra 1899.

K položaju. Demisija Claryjevega ministerstva je že sprejeta in bržkone je že današnja uradna »Wiener Zeitung« objavila dotična ročna pisma cesarjeva, s katerimi se dosedanjí ministri odpuščajo in bo imenovano novo ministerstvo Wittek. To ministerstvo bo baje sestavljeno tako-le: Wittek predsedstvo v ministerskem svetu in železnice, baron Welsersheimb domobranstvo, Stummer min. notranjih del, Schrott vodja pravosodnega ministerstva, Stibral vodja trgovinskega ministerstva, Jorkasch-Koch vodja finančnega ministerstva, Blumfeld vodja poljedelskega ministerstva, Berndt vodja naučnega ministerstva, Chledowski minister za Gališko. Iz prejšnjega v sedanje ministerstvo prestopijo torej: Wittek, Welsersheimb, Stibral in Chledowski. Med novimi členi ministerstva nam je minister za pravosodje, dr. Schrott, najbolj poznan in najbolj simpatičen. Vsaj izza njegovega bivanja v Trstu nam je poznan kakor jako pravičen uradnik. Vsakako pa bo — če že ne družega — malce okretniši, nego je bil njega prednik, gospod Kindlinger.

Ministerstvo je le provizorično in ima le to nalogo, da državi pomore preko hipne, ali velike zadrege, to je, da s pomočjo § 14. uveljavi zakon o porazdeljenju konsumnih davkov v zmislu z ogersko sklenjene nagodbe, zakon o kontingentu novincev in proračunski provizorij. To ministerstvo ostane na oblasti nekako tja do marea, potem se umakne definitivnemu ministerstvu, o katerem pa se še ne ve, ali bo čisto parlamentarno ali pa deloma uradniško. »Vaterland« pravi, da to definitivno ministerstvo dobi nalog za nov poskus v dosego sprave mej Čehi in Nemci. Poskus pa da se ponovi v deželnem zboru češkem.

Doba, v kateri državni zbor ne bo zboroval, bo namreč prepuščena deželnim zborom. Kaže torej, da so merodajni krogi — vsaj za sedaj — opustili misel na razpuščenje državnega zbora.

Neslavni odhod grofa Claryja — lahko rečemo: neslavni, kajti ni ga bilo z lepa ministerstva, ki bi bilo tako popolnoma ponesrečilo z svojo misijo, kakor je to ministerstvo — je vidno poparil levičarske stranke. To je razvidno iz nemških glasil. Kdo ne bi umel tega ozlovoljenja. Zgodovina vzrokov padu Claryja je morda najgorenkeja lekeija, ki so jo kedaj dobili. Kovaje svoj binkoštni program so kar diktirali avstrijskim narodom svoje tiranstvo, in ko se jim je posrečilo strmoglaviti grofa Thuna, so kar vriskali v slutnji, da jih obveja zopet prijetna sapa nemškoliberalne renésanse. Z veselimi nadami sti rasli bojevitost in nadutost. In sedaj pa bitka lekeija, da v Avstriji tudi proti Slovanom ni možno več vladati, da so definitivno minoli časi izključnega nemškega gospodstva.

Grof Clary je moral iti, ne zato, ker je bil nevtralen, ali zato, ker je hotel vladati proti Slovanom. Ni šlo in v bodoče pojde še manje. Klasično pa je, kako »Neue Freie Presse« porablja sedaj priliko odhoda Claryjevega, da kaže sebe in svojo stranko v luči nenavadne skromnosti, ker je odstopila od obstrukcije, čim je nastopil Clary. Hvala lepa! Claryjevo ministerstvo je bilo na uslugo Nemcem, bilo je prav za prav eksekutivni organ Nemcev, a Nemci se hvalijo, ker takemu ministerstvu niso delali obstrukcije!! To je tako kakor da bi se kdo hvalil kakor mirnega človeka, ker samega sebe ne bi je po zobeh. Taka »skromnost« je pač v ceno, da nikdar take.

Časniški kolek. Ta davek na sredstva za širjenje kulture, ta najsravnostnejši davek, je vendar padel tudi v Avstriji. Pozno dovolj. Gosposka zbornica se je vendar premislila v zadnji hip, da se ni pokazala v luči najgrjega sovražnika splošne omike. Pa je bil to tudi nezmysel. Državni osnovni zakoni jamčijo pravico do svobodnega izražanja svojega menenja, ali ta pravica je bila — v kolikor naj bi se bila izvrševala s pomočjo časopisov — ukovana baš v časniški kolek. To breme je bilo prav zato krivično, neopustno, ker je oviralo v izražanju svojega menenja s pomočjo novin baš one, ki so najbolj potrebni javnega zastopanja svojih interesov, gmotnih in političnih, to so: revni krogi.

Baš novine, namenjene obrambi interesov teh krogov, se niso mogle razvijati radi kolka, dočim velike novine, zastopajoče boljše situirane kroge, kroge torej, ki ne potrebujejo tako nujno obrambe, tega kolka skoro da občutile niso. V tem je bila velika krivica časniškega kolka.

Kaj je »zakonito stanje«. Naš zagrebški sotrudnik je že govoril o tem, kako je hrvatski opozicijski poslanec dr. Banjavčić pozival bana, naj bi on, kakor hrvatski ban, podpiral narodno gibanje v Istri! Na ta poziv je ban odgovoril, da njegova naloga je, podpirati »zakonito stanje«, ne pa, da bi bil propagatorjem nejasnih idej, ki se spreminjajo vsaki čas in križajo z zakonitim stanjem. Na ta odgovor banov je povdarjal »Obzor«, da dr. Banjavčić ni zahteval nič nezakonitega, nikake revolucije, nikake podpore kaki revolucionarni težnji, ampak podpore težnji, ki je v popolnem soglasju z interesi monarhije. Imenitno je bilo vprašanje »Obzorovo«, da-li je to »zakonito stanje«, da hrvatski in slovenski poslanci v deželnem zboru istrskem ne smejo govoriti v svojem materinem jeziku? Ali je to »zakonito stanje«, da ti poslanci niti svojega življenja niso svesti, kadar hočejo vršiti svoj mandat? Je-li to »zakonito stanje«, da večina prebivalstva nima niti potrebnih ljudskih šol?!

Potem pravi »Obzor«: V hrvatskem in slovenskem narodu Istre se pretaka ena in ista kri,

kakor narodu v Slavoniji, kjer se je rodil — gospod ban. En narod je to, kateremu je usojeno od Boga in prirode, da živi v skupnosti. Kaj je tu nejasnega, nezakonitega? Tu se ban pozivlje, naj vrši nalogo, ki bi mu pridobila priznanje vsega naroda, katerega enemu delu je on na čelu! Le na čast bi bilo grofu Khuen Hedervaryju, ako bi mero-davne faktorje opozarjal na nevarnost, ki preti monarhiji po sedanjem stanju v Istri.

No, mi umemo g. bana, kaj si on misli pod »zakonitim stanjem«: on je hotel reči, da je sedanja državnopravna uredba monarhije zakonita, a tega, kar je zakonito, se on ne sme dotikati. Tako umevanje »zakonitosti« je »Obzor« nastopno dovel ad absurdum:

Pred l. 1848. je bilo v Italiji 8 držav. To je bilo zakonito stanje. Ali tudi današnje stanje v Italiji je zakonito. Pred 1878. letom je bila v Bosni turška vlada zakonita. Danes pa je v tej pokrajini avstrijska uprava zakonita. Glavno je, da je zakonito stanje v soglasju s pravom, a odlični močje morajo delati na to, da se faktično stanje privede v harmonijo s pravom. Vsakomur je dovoljeno stremeti za tem, da se jedno zakonito stanje zamenja z drugim zakonitim stanjem. To velja tudi za Istro. Ban hrvatski kakor predstavitelj naroda je torej poklican, da podpira narodno gibanje v Istri in da se identifikuje z narodno dušo!

Domače vesti.

Smrtna kosa. Včeraj je umrl pri sv. Mariji Magdaleni zgornji tamošnji posestnik Miha Baucan. Pokojnik je bil zvest sin našega naroda. Počivaj v miru!

V Materiji pa je umrl gospod Josip Kastelic, brat g. župana Gašperja Kasteleca. Obema rodbinama izrekamo svoje sožalje.

Imenovanje. Predsedništvo tuk. finančnega ravnateljstva je imenovalo oficijala carinskega višjega urada Gustava Netha in Edvarda Mariniga kontrolorjema istega urada v VIII. plačilnem razredu.

Občinske volitve v Boljunu. Danes nam je zopet prišlo poročilo o častnem izidu občinskih volitev v jedni tistih občin, ki so do najnovejših časov ječale v jarmu komunalne uprave v rokah hlapcev laške oligarhije. Pa tudi v tej občini smo videli, koliko težav je premagati, stavljenih nasproti ne le od nasprotnikov, ampak tudi od zistema, predno se more izvršiti takov preobrat. Občinska uprava v Boljunu bi bila morala že po zadnjih volitvah preiti v hrvatske roke, ker so naši sijajno zmagali. Ali italijanska stranka je rekurirala in slavno namestništvo je volitve razveljavilo. Das ist die gewisse alte Geschichte, die ewig neu bleibt. Sedaj so zopet zmagali naši v III. in II. razredu, a bi bili zmagali tudi v I., da niso Boručani izdali prelomivši v zadnji hip dano častno besedo in združivši se s Pažani. V prvem razredu so propali naši za 5 glasov. V občinskem zastopu bo odslej 13 naših in 5 nasprotnikov, mej temi tudi en Karnjel.

Občinski zastop v Piranu. Županom v Piranu so izvolili dra. Josipa Bubbo in členu mestnega odbora: dra. Almerija Ventrello, Petra Fondo in Nikolaja Zarottija. Menda ni goljufiva naša nada, da bodo tudi ti gospodje verno gojili stare, poznane tradicije piranske, katerih efekte je svojedobno občutila državna avtoriteta, še bolj pa naši državni poslanci, ko so ob vremenu, ki je bilo zelo podobno temu sedanjih dnij, morali hiteti iz Pirana per pedes apostolorum, da so svoje kosti spravili v varnost.

Zaplemba »Edinosti« — razveljavljena! Večerno izdanje našega lista od 14. novembra 1899. je bilo na predlog državnega pravdnika zaplenjeno radi članka »Torej prepovedano«, ki se je bavil z znano prepovedjo težaja za učenje ruskega jezika, izdano po deželnem predsedniku bar. Hein-u, češ, da ta članek zasramovanjem in zaničevanjem ponižuje to odredbo ter obsega vsled tega objektivne znake pregreška § 300 kaz. zak. Vsled našega prigovora se je vršila danes o tej zaplembi javna razprava na tuk. deželnem sodišču. Predsedoval je sod. svet. Pederzoll, državno pravdnništvo je zastopal substitut Panerazi, a list je branil dr. E. Slavik. Slednji je dokazoval, da zaplenjeni članek obsega zgolj stvarno, dovoljeno kritiko Hein-ove odredbe, da sta pa ironija

in sarkazem tega sestavka — v povsem dostojni in dovoljeni obliki kritike — obrnjena proti mišljenju g. bar. Hein-a kakor privatne osebe. Dokazoval je na podlagi članka, da v njem ni nobenega objektivnega znaka pregreška § 300 k. z. Sodni dvor je povsem sprejel te razloge ter proglasil razsodbo, s katero je bila vspodbijena zaplemba razveljavljena, ker neopravičena. Zastopnik drž. pravdnitva je prijavil pritožbo.

Loterija na korist »Šolskemu domu« v Gorici. Izredno povoljni uspeh predlanske loterije na korist slovenskim učnim zavodom v Gorici je vspodbudil ženski oddelek društva »Šolski dom«, da hoče zopet prirediti tako loterijo. Po požrtvovalnosti slovenskega rodoljubja bo tudi letošnja loterija bogata dobitkov, krasno izdelanih ročnih proizvodov in raznih darov. V Trstu prodaja srečke za to loterijo gospod Trošt, administrator »Edinosti«. O važnosti slovenskih šolskih zavodov v Gorici ne treba praviti onemu, ki živi v našem Primorju. Ti zavodi so rešilna akeija, so samopomoč v najplemenitejšem zmislu te besede. A kdo ne bi se udeleževal take akeije za rešenje svoje lastne krvi, ne gledé na to, da imamo, da za svoj darček na žrtvenik domovine dobi še lep dobiček. Sosebno mi Tržačani smo dolžni, da smo Goričanom na pomoč, kakor morajo biti oni nam. Najbližji rojaki smo si, tovariši v trpljenju, isti sovražnik je, ki pritiska na nas vseh — zato mora biti naša obramba skupna, vzajemna. Rodoljubi, pokupite torej ono številce srečk, ki nam jih je doposlal ženski oddelek društva »Šolski dom« v Gorici! Žrtev bo mala, saj stane srečka le borih 20 nvč.

„Bralno društvo“ na Gradščem pri Gorici bo imelo svoj občni zbor dne 24. decembra t. l. in sicer ob 3. in pol uri popoldne. Društveniki so uljudno vabljeni na obilo udeležbo.

Odsek bralnega društva, pevski zbor »Zvezda« pri sv. Ivanu, priredi dne 26. decembra 1899 (dan sv. Štefana) svojo veselico v prostorih »Narodnega doma«. Vspored: 1. I. pl. Zajc: »Il slobodu il smrt«, moški zbor. 2. J. Stritar: »Na ljudski veselici«, prizor. 3. Bartel: »Oj planine«, mešan zbor. 4. H. Vogrič: »Za vasjo«, ženski dvospev s spremljevanjem glasovirja. 5. I. pl. Zajc: »Himna Zvonimira«, moški zbor. 6. S. Gregorčič: »Hajdukova oporoka«, deklamacija. 7. Fr. Gerbič: »Žitno polje«, mešan. 8. »Ultra«, igra v jednem dejanju. — Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina 25 nč.; sedeži 10 nč. Na obilno udeležbo vabi odbor.

Varujte se kupelj na obroke! Znanec nam piše: Da bodo Vaši čitatelji vedeli, kakšen »blagor« za človeštvo je trgovina na odplačevanje v obrokih, Vas prosim, da priobčite sledeči slučaj: Kupil sem od neke tržaške trrdke — prav po nepotrebnem — neki predmet za godbo ter se pogodil, da bo uslužbenec prodajalnice vsaki mesec prihajal k meni po dotični znesek. S početka je šlo vse dobro. Ali proti koncu plačevanja je nastalo nasprotje med mano in med trrdko, ker se je bila pokazala neuljudno v postrežbi, oziroma, ker se njenim ljudem ni poljubilo, da bi izpolnjevali svoje obveznosti gledé tega, da bi pokazali, kako je rabiti instrument. To je dalo povoda tudi neki notici v Vašem cenjenem listu pod naslovom: »Politika v trgovini«. Trrdka je smatrala mene kakor provzročitelja dotične beleške in se je — maščevala po svoje. Naenkrat je izostal mož, ki je sicer redno prihajal k meni po denar. Jaz sem mislil, da že pride zopet ter nisem hotel iti osebo v neuljudno trgovino. A uslužbenca le ni bilo, pač pa sem nekega dne dobil po pošti — tožbo za ostanek kupnine — 4 gld. in troške.

Na to sem se podal v trgovino ter poravnal svoj račun in troške. Gospod, ki se je vedel kakor pooblaščenec trrdke, je sprejel denar ter mi dal potrdilo. Opravičeval se je zaradi neuljudnosti svoje uslužbenke, a trdil, da je bil njegov kasir — če ga smemo tako imenovati — pri meni, da pa nisem hotel plačati. V prvo to ni bilo resnično, v drugo pa bi me bila trrdka lahko opozorila z dopisnico ali pismom, naj plačam zaostali obrok.

No, mislil sem, da s tem je vse poravnano, saj je dotični gospod zastopnik trrdke sam dejal, da je vse v redu ter da razprava na sodišču odpade.

Toliko bolj sem se torej začudil, ko mi je nekaj dni potem poštar prinesel — kontumacijsko razsodbo, da moram v 14 dneh in pod izvršbo plačati kupnino in stroške. Trrdka je torej, da-si je bila nje tirjatev plačana, proti dogovoru poslala svojega zastopnika na razpravo ter me dala kontumacirati.

Podal sem se k odvetniku ter dal napraviti tožbo na razveljavljenje razsodbe, in danes bi imela biti razprava o moji tožbi.

Razprava se pa ni mogla vršiti, ker tožba ni bila nasprotniku dostavljena. Dotično izvestje se je glasilo, da N. N. ni protokolirana trrdka, da je lastnik prodajalnice nekje v Ameriki, da ima sicer v Trstu svojega pooblaščenca, a ta da ni pooblaščen za sodne korake.

Torej tako je: v to je bil pooblaščen, da je brez pravice tožil mene, jaz pa mu ne morem do živega, ker nima pooblastila. Ako hočem priti do svoje pravice, moram čakati, da oblasti v Ameriki najdejo lastnika trgovine, kar bo trajalo mesece in mesece. V tem času pa mi lahko tukajšnji pooblaščenec zarubi moje stvari na podlagi kontumacijske razsodbe.

Iz navedenega sledi nauk: Ne pogajajte se z ljudmi, o katerih ne veste, kaj so in kdo so! Ne imejte opraviti z agenti in pred vsem: ne kupujte na obroke!

Nova telefonska zveza. S 1. januarjem 1900 otvorijo telefonsko zvezo med Budimpešto in Reko.

Burja razsaja zopet že tri dni ter malone onemogočuje ves promet v pristanišču. Skladišča v luki so prenapolnjena. Nekateri krajni parniki so morali ustaviti vožnje. Vlaki so imeli in imajo še vsi znatne zamude. Več ljudi je ponesrečilo. 14-letni Hektor Bartolomei z Vrdele je padel ter se znatno poškodoval; 60-letna Lucija Podgoni iz ulice S. Vito št. 12 je padla ter si strla nogo; tudi 53-letnega Alojzija Rinaldi iz ulice Rossini št. 4 je vrgla burja ob tla, da se je poškodoval; 14-letni Karol Nedok iz ulice Media št. 27 je bil v ulici Pietà povožen; vsled ledu je padla 34-letna Elvira Spadoni iz ulice Eremo št. 119. — Karola Nedoka in Elviro Spadoni so spravili v bolnišnico.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je došlo od 15. septembra t. l. do danes naslednjih rodoljubnih prispevkov: (Zvršetak.) Po g. Mariji Fischerjevi za žensko podružnico Kameniško 70 gl., po g. A. Bučarju za podružnico na Pivki v Št. Petru na Krasu 71 gl. 68½ nvč., možka podružnica Idrijska 20 gl. 30 nč., možka podružnica Št. Jurij ob južni železnici 20 gld., ženska podružnica istotam 20 gl., po g. Fr. Šliberju zbirko nekaterih udov bralnega društva v Seleih (Gorenjsko) namesto venca na rakev + g. župnika Iv. Vavpetiča 6 gl., g. Avg. Skočir, deželne bolnice župnik v Gradcu, 40 gl. (7. aprila t. l. pa 20 gl., torej skupni prispevek za l. 1899. 60 gl.) in g. Konšek v Trojanah zbirko prijateljev + župnika Iv. Vavpetič mesto venca 2 gl. 50 nvč.

Slovenci! Veliko narodnih podjetij nam gre v šibro radi nedoumetnih razporov med rodnimi brati. — A eno svetišče, to je še nedotaknjeno: naša družba. Obili ti Vaši doneski pričajo, da je družba sv. Cirila in Metoda po vsem Slovenskem in v vseh stanovih enako priljubljena. Pristréna Vam zahvala za to! A rojaki, zopet letos razširjene šole v Trstu, v Velikovei in v bližnji nam prihodnosti nova šola na Muti — to treba Vašega podvojnatega požrtvovanja. Ob vsem tem so pa te dni zaželeli tudi še Mariborčanje vsaj 3 ali 4 razrede samostojne slovenske šole. Slovenski Maribor namreč v mestu in v predmestjih niti ne pozna slovenskih šol. Naša družba se ne straši nikakega novega narodnega dela. A Mariborska usoda je, Slovenci, v Vaših darežljivih rokah. — Sklepajoči svoj drugi in zadnji očitni račun priporočam, Slovenci, Vaši ljubavi glavuega blagajnika družbi sv. Cirila in Metoda, g. profesorja Martina Petelina, ki je dejansko prevzel te dni družbino denarno. Učinite mu v njega težavnem poslu veliko bogatih duž. Tem potom oveselite njega; oblagodarite pa svoj rod!

Ljubljana, 2. decembra 1899.

Prvomestnik družbi sv. Cirila in Metoda.

Izpred naših sodišč. Deželno sodišče je obsodilo včeraj 22-letnega, doslej nekaznovanega Ivana Surriana iz Kopra, ker je dne 40. oktobra t. l.,

ko so ga aretirali zavoljo razgrajanja, strgal z občinskega redarja sukno, zaradi javnega nasilstva v 2 meseca težke ječe.

21-letni Ivan Glavina, 20-letni Fran Morgan in 23-letni Anton Morgan, vsi iz Kopra, so dne 8. oktobra nevarno pretili nekemu znaneu; sodišče je obsodilo na temelju § 99 k. zak. prvega v 6, ostala dva po 5 tednov zapora.

Pazite na zdravila! Marija D. v ulici di Rena št. 8 je hotela dati svojemu triletnemu detetu neko zdravilo, a vzela je namesto istega — amonijaka. Kmalu so se pokazali znaki zastrupljenja. Prestrašena mati je pobitela z otrokom v zavod »Igea«, kjer je zdravnik podelil malemu bolniku potrebno pomoč.

Poskušen samomor. 80-letni Jakob P. je hotel včeraj skočiti skozi okno svojega stanovanja v ulici Pozzacehera. Revez je bolan že več let ter se je hotel na tak način rešiti trpljenja. Prestrašena družina je poklicala zavod »Igea« na pomoč, katere zdravniku se je posrečilo, da je umiril starčka.

Požari. Včeraj so imeli gasilec opraviti v dveh slučajih. Ob 10. uri predpoludne se je vnel pod v mestni hiši, ulica Loggia št. 1, a ob 9. uri zvečer so se užgale saje v dimniku vojašnice v ulici Fontana.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 22. decembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Madonnina št. 31, hišna oprava; v kavarni »al Giardino Pubblico«, priprave za kavarno in druge oprave; na trgu S. Giovanni št. 6, vino in oprava za gostilno; v ulici Risorta št. 1B, vozovi; v ulici S. Spiridione št. 1, hišna oprava; v ulici Farneto št. 78, hišna oprava; v ulici Concordia št. 2, hišna oprava.

Različne vesti.

Kako skrbi Rusija za svoje prebivalstvo. Ruski finančni minister je dovolil uvoz premoga v Varšavo, ne da bi trebalo plačevati carino. A za druga mesta, kakor Odeso, Nikolajev, Sevastopol in za parnike črnega morja je znatno znižal carino na premog.

Smrt vsled operacije kurjega očesa. V Bolcanu je umrl nedavno stotnik tamošnjega polka deželnih strelecov vsled zastrupljenja krvi, ker si je dal neprevidno rezati kurje oko. Da-si so mu odžagali nogo, je bilo tudi prepozno, ker je bil strup zakužil vse telo.

Svetovne razstave v Parizu se je več vladarjev mislilo udeležiti incognito. Sedaj pa javljajo iz Pariza, da tamkaj o taki nameri ne vedo ničesar. Francozka vlada še ni povabila nobenega vladarja, da obišče razstavo.

Svak sultanov — zbežal. V sultanovi palači in na visoki porti vlada v hipu veliko razburjenje. Mahmud paša, ki je že 20 let poročen z sultanovo sestro, princezino Seniho, je zginil te dni iz Carigrada. Vzel je seboj svoja dva otroka.

Soprogi je zapustil pismo, v katerem pravi, da zapušča za vedno prestolnico, ker mu ne uga-jajo tamošnje razmere. V sultanovi palači so, kakor rečeno, vsled tega zelo razburjeni. Minister za vnanje stvari je dobil ukaz, da potom poslanstev v inozemstvu poišče in vrne Mahmud pašo! Mahmud paša je znan kakor svobodomislec in prijatelj tazoimenovanih »Mladoturkov«.

Pomiloščenja v Srbiji. O priliki »slave« v hiši Obrenovićev na dan sv. Nikolaja je kralj Aleksander pomilostil 232 kaznjencev; med njimi je 36-im spremenil težko ječo v okovih v navadno ječo, ostalim je odpustil zadnji del kazni. Le radikalcev izza pravde o »tatentatu« ni obsnila kraljeva milost.

Narodno gospodarstvo.

Naznanilo.

Dne 23. novembra t. l. je c. kr. namestništvo v Trstu odobrilo pravila »Trgovskega in obrtnega društva za Goriško«. Ta dan je pomemben za slovensko trgovino in obrt na Goriškem. Slovenski trgovci in obrtniki na Goriškem so bili, dokler se ni ustanovilo »Trgovsko in obrtno društvo za Goriško«, brez slehernega zastopstva. V

»Trgovski in obrtni zbornici« v Gorici sedé samo zastopniki italijanskega trgovstva in obrtništva, ki se še nikdar niso brigali v nikakem oziru za svoje sotrgovce in sobrtnike slovenske narodnosti. In uprav to nas je napetilo, da smo ustanovili »Trgovsko in obrtno društvo za Goriško«, ki nam bo, dokler v »Trgovski in obrtni zbornici« v Gorici ne bodo zastopani svojemu številu primerno slovenski trgovci in obrtniki, nekaka »Trgovska in obrtna zbornica«.

»Trgovsko in obrtno društvo za Goriško« ima namen, pospeševati in varovati vse koristi trgovskega in obrtnega stanu v gospodarskem, socialnem in političnem oziru. Hočemo, da se povzdigneta trgovina in obrt na Slovenskem v obče, na Goriškem pa še prav posebej. Nadalje se potrudimo, kolikor bode le nam mogoče, da se pospeši ustanovitev slovenske trgovske šole in slovenske trgovsko-obrtniške banke, to je: ustanovitev dveh zavodov, ki sta conditio sine qua non napredka slovenske trgovine in obrti. Ustanovili smo si pa že informacijski bureau, katerega naloga je: obveščati interese iz drugih dežel o stanju trgovine in obrti v goriški deželi. Naša informacijska pisarna je in bo vedno na razpolago vsakomur, razume se samo ob sebi, za malo odškodnino, katera se določi od slučaja do slučaja. O njeni skrajni potrebi v Gorici razpravljati, bi bilo odveč; — nedostatek slovenske informacijske pisarne v Gorici je občutil skoro vsak slovenski trgovec in večji obrtnik na Goriškem. — Daljši delokrog društva pojasnimo v posebni knjižici, ki izide v kratkem ter ji bode naslov: »Trgovsko in obrtno društvo«.

Opozarjamo pa že sedaj vse interese na naše »Trgovsko in obrtno društvo za Goriško« ter jih prosimo, da žnjim sklenejo trajne zveze ter da mu bodo pri vsem na pomoč, kakor bo skušalo tudi ono, da bo dostojno ustrezalo in ugajalo vsem zahtevam in prošnjam.

Za »Trgovsko in obrtno društvo za Goriško«:
Rudolf Konjedic, Ivan Dekleva,
tajnik, predsednik.
Anton Kristan,
društveni uradnik.

Naslov: »Trgovsko in obrtno društvo za Goriško« v Gorici, Gosposka ulica 7.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 22. Današnja »Wiener Zeitung« objavlja cesarski patent, s katerim se deželni zbori Češki, Galiski, Gorenjeavstrijski, Nižjeavstrijski, Solnograški, Štirski, Koroški, Kranjski, Moravski in Šlezjski sklicujejo za 29. t. m.

Madrid 21. Zbornica je sklenila nujno, da ima proračun za leto 1899 veljavo tako dolgo, dokler ne bo odobren proračun za leto 1900. Ta predlog se jutri predloži senatu v odobrenje. Cortes se na to odlože do 2. januarja 1900.

Vojna v južni Afriki.

Lizbona 22. Nekaj mornarjev portugalskega križarja »Adamostor« je dezertiralo iz Laurenzo Marquez pod poveljstvom jednega častnika, ki je bil leta 1891. voditelj republikanskega gibanja v Porto. Mornarji so odšli v Pretorijo, da stopijo v topništvo Boereev.

London 22. V Devonport je došla vest, da je admiraliteta sklenila odposlati kakih 700 mož v podkrepljenje pomorščakov, ki služijo v južni Afriki.

Poslano.

Na dopis s Tolminksega v »Gorici« od 19. t. m. št. 33 (podpisani učitelj Josip Kenda), v katerem imenuje moje osebo nič manj nego 18krat, ki je tudi v društvenih stvarih izjavah izdal osebo, le sledeče: Na polje častnikarske polemike in osebnosti mene ne zvabiš, prijatelj, nikdar!

And. Vrtovec.

PRŠNI PRAH (prah za izvožčke)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim kataričnim afekcijam.

Škatljica z navodilom po 30 evr. Dobliva se jedino v

lekarni PRAXMARER, »Pri dveh zamorcih«

občinska palača, Trst.

Zunanje naročbe izvršujejo se pobratno ošto.

Globoko užaljenim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znaneem, da je Vsegamogočnemu dopadlo našega preljubega brata, svaka in strica, gospoda

Josipa Kastelic

danes ob 6. uri zjutraj po dolgotrajni mučni bolezni, previdenega s svetotajstvi za umirajoče, v 49. letu njegove dobe v boljše življenje poklicati.

Pogreb predragega rajnega bo 24. t. m. popoldne iz hiše žalosti na pokopališče pri župni cerkvi v Brezovici.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi v Brezovici.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Materija, dne 22. decembra 1899.

Gašpar Kastelic, Anton Kastelic, brata; Frančiška Jurišević roj. Kastelic, sestra; Ivanka Kastelic roj. Jeršan, Marija Kastelic, svakinji; Zinka dr. Rybaž roj. Kastelic, Josipina Kastelic, Božidar Kastelic, nečaki.

Žalosti potrjim sreem naznanjam vsem sorodnikom, znaneem in prijateljem, da je moj preljubi soprog

Mihael Baucon

sinoči ob 10. uri, po dolgotrajni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 43. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v soboto dne 23. decembra ob 3. uri pop. iz hiše žalosti pri Sv. Mar. Magd. zgornji št. 59.

TRST, dne 22. decembra 1899.

Terezija Baucon,
roj. Kumar.

Otvoritev.

Dne 23. decembra se z nova odpre gostilna »Al Comercio« (prej Štoka) v ulici Romagna št. 2. — Točila se bodo izvrstna dalmatinska vina lastnega pridelka iz Splita po nastopnih cenah:

Belo vino po 40 nč. lit.
Opolo " " " " " 36 " "
Crno " " " " " 36 " "

Za družinsko rabo so cene zmerneje in sicer: Opolo po 34 nč. liter, črno po 32 nč. liter. Kdor naroči več ko 25 litrov po znižani ceni, da se ni bati konkurence. — Izvrstna domača kuhinja.

S poštovanjem

Anton Dvornik
gostilničar

Dobliva

se povsod!

Najboljše voščilo (biks) svetá je Cipil-Metodovo voščilo. Da brez truda hitro najlepši biča. Kdor hoče obuvalo mehko, bleščeče in trpežno naj kupje samo Cipil-Metodovo voščilo. glavni zalagatelj Ivan Drufovka v Gorici. Podružnici v Sežani in Komnu. Zaloga vsakovrstnega usnja. Ceniki trgovcem zastoj in franko.

Zahtevajte
povsod!

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.

Slavno občinstvo!

Podpisani naznanjam, da sem odprl svojo gostilno

„Società d'Almissa“

v ulici St. Caterina št. 2

kjer točim izvrstno dalmatinsko vino iz lastnega pridelka iz Podstrane pri Olmišu po 36 kr., izven gostilne po 34 kr. liter. — Gorka in sveža jedila so vedno pripravljena. — Prodaja tudi vino po pogodi od 10 litrov naprej.

Za obilen obisk se priporoča

Ivan Tomasović
gostilničar.

Josip Muha

Via del Torro šte. 12, priporoča svojo dobro preskrbljeno zalogo olja in raznega irvaku. Cene zmerne, postrežba točna.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi
Tovarna kemičnega gnojá „KOPROS“ v Buljunu (Istra)

ZALOGA:

TRST - Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.
Kolč ameriške	1.50	12.—	1.—	8.—
Blife	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepjenja po želji naročnika in to od februarja do zvršetka aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“

sestavljen iz kvantitete dušika, sforforčnega kislica, potaše in apna, katere snovi so potrebne za živilo rastlin.

Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, špargelna, vrtnine in žita.

Cena: Zakelj od 25 kg. gld. 2.—; od 50 kg. gld. 3.80; od 100 kg. gld. 7.50, se žakljem vred.

K imenovanju

e. kr. rezervni častnik

kov priporočamo

„Zavod za uniformi-

ranje in civilno kro-

jačnico FRAN-A JIRAS-A“ v Trstu, ulica Caserma 9.

Cene nizke, postrežba točna in zanesljiva.

„Gostilna pri javnem vrtu“

v ulici Molin grande št. 4

je preskrbljena z najboljšim vipavskim in istrskim vinom in z vedno pripravljenimi imenitnimi jedili, ter se priporoča posebno za praznike slav. občinstvu za mnogobrujen obisk.

Spoštovanjem

Marija Rep,
krčmarica.